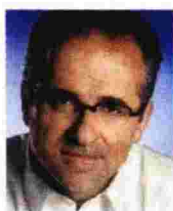

ΑΝΤΙ-ΘΕΣΕΙΣ

Κίνδυνος παλινδρόμησης

ΓΡΑΦΕΙΟ

**Γιώργος
Πανταγιάς**

Αν και η έξοδος από τα μνημόνια συνιστά προσδοκία όλων των πολιτικών δυνάμεων, εντούτοις η χώρα καλείται να πλεύσει σε ακαρτογράφητα ύδατα, και μάλιστα χωρίς πυξίδα. Το βέβαιο είναι πως δεν έχει δημιουργηθεί ακόμη μία στέρεη βάση για την έξοδο από την κρίση. Γι' αυτό κι ο κίνδυνος της παλινδρόμησης είναι υπαρκτός. Μπορεί η αστάθεια να αποτελεί απειλή για μια αδιατάρακτη πορεία, όμως το ίδιο απειλητικό είναι και η ακύρωση των διαρθρωτικών αλλαγών και μεταρρυθμίσεων. Την αυτονόητη αυτή αλήθεια δεν φαίνεται να ασπάζεται η υπάρχουσα πολιτική τάξη. Προτάσσοντας τα ιδιοτελή της συμφέροντα, αδιαφορεί για τις συνέπειες των επιλογών, των πράξεων ή των παραλείψεών της.

Ζώντας στον μικρόκοσμό της, το μόνο που καταφέρνει είναι να ανακυκλώνει τα προβλήματα. Η αδυναμία της να προσαρμοστεί στα νέα δεδομένα δεν της επιτρέπει να εκφράσει τις σύγχρονες ανάγκες και απαιτήσεις, ούτε να προωθήσει τις μεγάλες αλλαγές που χρειάζονται ο τόπος και η οικονομία. Μολονότι επαγγέλλεται την ανάγκη τομών και ρήξεων, στην πραγματικότητα παραμένει φορέας συντήρησης, αναπαράγοντας ένα χρεοκοπημένο σύστημα. Συνεχίζει να υπηρετεί με συνέπεια τις πολιτικές του λαϊκισμού, του κρατισμού και των πελατειακών σχέσεων. Κι ενώ η Ελλάδα κλονίστηκε συθέμελα, ο πολιτικός κόσμος, σε όλες τις εκφράσεις του, ζει στην αμεριμνισία του. Μπροστά στον σκόπελο της προεδρικής εκλογής και στον φόβο της πρόωρης κάλπης ο Α. Σαμαράς διατείνεται ότι «σκίζει τα μνημόνια». Την ίδια στιγμή ο Α. Τσίπρας, ορεγόμενος την εξουσία, υπόσχεται κατάργηση των εφαρμοστικών νόμων. Ωστόσο, η μετάβαση στη μεταμνημονιακή περίοδο δεν θα επιτευχθεί με τις άσφαιρες επικοινωνιακές κινήσεις, τόσο του πρωθυπουργού όσο και του αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Για να είναι ουσιαστική προϋποθέτει την αντιμετώπιση των εκκρεμοτήτων που κρατούσαν τη χώρα στην οικονομική, διοικητική και κοινωνική υστέρηση.

Η δημοσιονομική ομαλοποίηση είναι σημαντική, αλλά δεν επαρκεί. Η οικονομία εξακολουθεί να παραμένει στάσιμη, η ύφεση συνεχίζεται, οι επενδύσεις δεν έρχονται, οι αποκρατικοποιήσεις καρκινοβατούν. Όσο για το δημόσιο χρέος, η κυβέρνηση, χωρίς συγκεκριμένο σχέδιο, ελπίζει στην αγαθή προαίρεση των δανειστών, ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ υποστηρίζει ανεδαφικές θέσεις. Η αδιασάλευτη μεταμνημονιακή πορεία της χώρας απαιτεί εμπροσθοβαρή στρατηγική, στον πυρήνα της οποίας θα βρίσκεται ένα καθαρό μεταρρυθμιστικό αφήγημα. Με ασάφειες, αμφισβησίες και αναβλητικότητες δεν εξουδετερώνεται ο κίνδυνος της παλινδρόμησης.

**Πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της εταιρείας POLITY AE*

Η μετάβαση στη μεταμνημονιακή περίοδο προϋποθέτει την αντιμετώπιση των εκκρεμοτήτων που κρατούσαν τη χώρα σε οικονομική, διοικητική και κοινωνική υστέρηση